

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

Reizigers en dromers,

10 juli - mijn verjaardag!

Na een voorspoedige vaarreis is de Global Mercy eind juni aangekomen in Cadiz, voor een periode van onderhoud. Aangezien families van boord moesten voor de veiligheid, zijn wij een maand naar Nederland gegaan om daar vakantie en verlof te vieren. De eerste maandag in Nederland beginnen we met een vaccinatieronde. Arme Harper is deze maand zelfs drie keer aan de beurt. Dankzij goede zoekhulp van schoonzus Desiree, kan ze deze maand precies al haar benodigde vaccinaties krijgen met steeds tussenpozen. Aan boord zijn ze niet allemaal beschikbaar en uiteraard tegen een hoge prijs.

Daarna is het tijd voor vakantie. We zijn dankbaar dat we de camper kunnen lenen van Laurens' broer. Voordat we vertrekken eten we nog een taartje voor het 40 jarig huwelijksjubileum van een dierbare oom en tante. Wat is het leuk om dit soort festiviteiten toch mee te kunnen maken dankzij ons verlof. Een broer en schoonzus komen een paar dagen met hun gezin op dezelfde camping in de Ardennen op bezoek en een week later zijn opa en oma Bakker bij ons in Zeeland. Op 10 juli vier ik, An, mijn verjaardag aan de Nederlandse kust, en wat is dit genieten om zo de afgelopen maanden in te kunnen halen met elkaar. Mijn hoogzwangere zus en neefje komen nog als verrassing langs en dat maakt het geluk compleet. Wanneer ze die avond weer naar huis vertrekt, merk ik dat ik een gevoel van rouw ervaar, omdat ik nu ervaren heb hoe het is om steeds weer afscheid te moeten nemen van elkaar. Hoe fijn deze momenten ook met elkaar zijn, we moeten weer terug naar het schip binnenkort.

IN DIT NUMMER

Verlof en weer terug
naar Freetown

Gebed en dankpunten

Verjaardagen

NIEUWSBRIEF

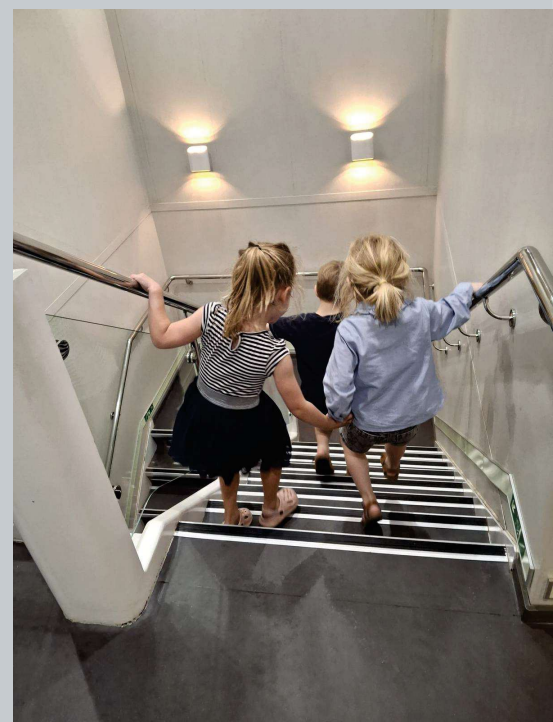
LAURENS & ANNE MARIJE

Maar onze God is een God die ziet. Want die avond raak ik in gesprek met twee jonge meiden die ook op de camping verblijven. De camping waar we verblijven heeft een kloostertuin, maar bij aankomst bleken er grote boeddhabeelden tussen de bloemen te staan. De vroegere eigenaren waren christelijk, maar de huidige niet meer. Ik merk dat ik er last van heb, juist omdat we in Sierra Leone zo de strijd tussen licht en duister meemaken. En deze twee meiden ervaren hetzelfde. We besluiten te bidden voor de campinggasten en zingen met elkaar *'Waymaker, Light in the Darkness'* op een picknickbank tussen prachtige weidebloemen. Een andere campinggast komt later naar ons toe en zegt dat ze het nummer herkent. Voor mij voelt dit moment als een bemoediging dat waar ik me de komende verjaardagen ook zal bevinden op de wereld, God mij zussen geeft.

10 augustus - sockgolf

We bevinden ons op deze datum op de oceaan, die behoorlijk tekeer gaat. Stoelen vallen om, fotolijstjes klapperen tegen de muur en normaal door de gang lopen is een uitdaging. We hebben onderweg al dolfijnen, vliegende vissen en zelfs een walvis gespot! Gods schepping is overweldigend mooi. We hebben al een week varen erop zitten vanuit Cádiz naar Freetown. Vlak voor vertrek is mijn broer met zijn gezin nog aan boord geweest. We hebben twee heerlijke dagen samen doorgebracht en wat hebben we genoten om ons 'huis' aan hen te kunnen laten zien! De kinderen hebben ook genoten om hun neefje en nichtje mee op sleeptouw te nemen naar de speelplekken en hun school. Het komt ook precies zo uit dat ze ons kunnen helpen met verhuizen, want we hebben een grotere cabin toegewezen.

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

Het ziet eruit als een appartementje en we voelen ons gezegend dat we nu meer speelruimte hebben. De kamers van de kinderen zijn ruim en er past een ledikantje naast ons bed. Zoals Jackie het enthousiast zegt: 'we hebben zelfs een gang!' Het is fijn dat de kinderwagen en het wasrek niet meer in de kamer staan.

Omdat we anderhalve week met elkaar op zee doorbrengen, worden er leuke activiteiten georganiseerd waaronder *sockgolf*. Dit is een humoristisch spel voor alle leeftijden waarbij je een paar opgerolde sokken zo dicht mogelijk bij de hole (een a4tje met een nummer) probeert te gooien. Over het hele schip zijn de *holes* verspreid, tot in het ziekenhuis toe, dat nu nog dicht is. De prijs is een heuse trofee in de vorm van een sock. Hoewel ons team niet wint, hebben we een leuke middag met elkaar.

Op 12 augustus arriveren we in Freetown, en wanneer we de stad zien liggen, voelt het vertrouwd om weer terug te zijn. Het is de *derde fieldservice* dat de *Global Mercy* hier ligt. De komende tien maanden hopen we op deze plaats hoop en genezing te kunnen brengen. Het is feest aan boord als we arriveren, iedereen mag zijn of haar eigen vlag dragen en aan de kade staat een orkestje klaar en een delegatie van belangrijke personen uit Sierra Leone. Als Nederlanders maken we nog een groepsfoto, we zijn als nationaliteit de tweede grootste groep aan boord.

Maar voordat het ziekenhuis opengaat moet er eerst nog worden schoongemaakt en de afdeling *Supply* waar Laurens de manager van is, moet zorgen dat alles op voorraad is. De kinderen hebben op 12 augustus ook hun eerste schooldag. Jackie start met Jackson uit Ghana, Lottie uit de VS en Sarah-Lynn uit Nederland met een juf uit Nieuw-Zeeland. James heeft Leonie uit Zwitserland, Meghan uit Nigeria en Marie uit Nederland als klasgenootjes en een juf uit de VS. Die culturele mix blijft bijzonder om te zien. Dat zien we ook weer terug als we

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

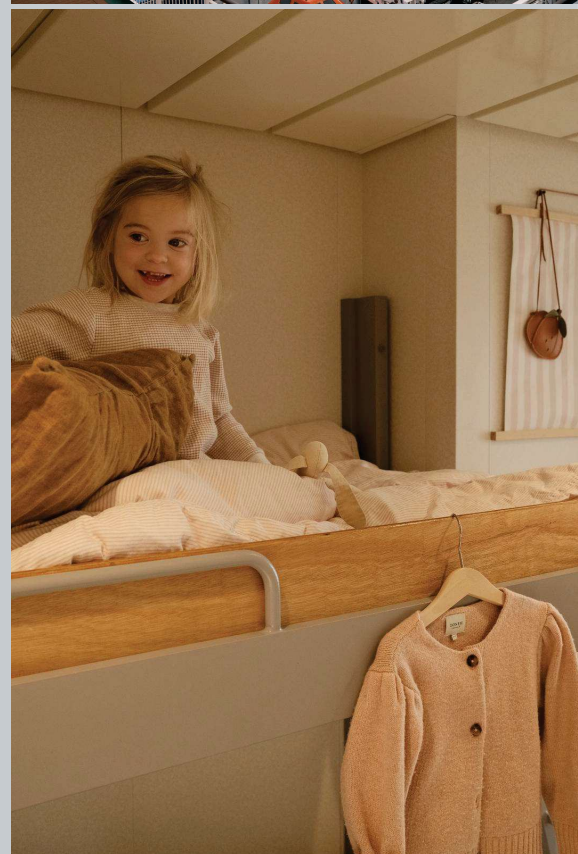
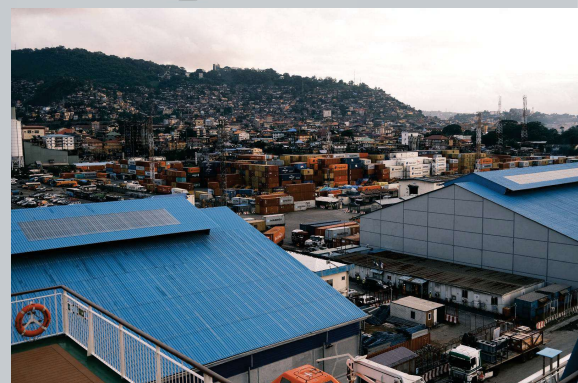
communie vieren op een zondag, hoe we ondanks de culturele diversiteit als crew met in totaal 47 nationaliteiten, we in Jezus één zijn. We hebben allemaal Zijn genade nodig!

Een manier voor ons als gezin om daar praktisch handen en voeten aan te geven is bijvoorbeeld iemand te trakteren van onze crew. Soms op een koffie of op een chocoladecake en daarbij spreken we woorden uit van waardering. Zo hebben we bijvoorbeeld het *deck department* getrakteerd. Voor hen is het kopen van een simpel blikje cola soms al een luxe. Weet dat we op deze 'simpele' manier zo ook jullie giften gebruiken om hier tot zegen te kunnen zijn. Daarnaast heeft God ons ook iemand op ons pad gebracht waarvan zijn vrouw en dochtertje in Freetown wonen en hij hier op het schip werkt. De kleertjes en schoenen van Kate passen dat meisje precies en hoe leuk en waardevol is het dan om er extra's bij te doen wat voor ons 'normaal' is, maar voor hen een luxe zoals speelgoed en peutertandpasta.

10 september - eerste patiënt

Deze maand gaat het ziekenhuis weer open. Voor de beeldvorming; wij wonen op de negende verdieping en het ziekenhuis bevindt zich onder ons op verdieping 3 en 4 van het schip. Voordat het zover is, is er een open avond waarbij we mogen kijken hoe alles eraan toe gaat in ons ziekenhuis. De kinderen mogen hun knuffelberen een prik geven en er is een quiz in de *apotheek* met als beloning een sticker.

Op maandagmorgen is er een gebedsgroep voor de families (op dit moment zijn het er 18) aan onze keukentafel. Ik heb het stokje overgenomen van een Amerikaanse moeder die afgelopen zomer na drie jaar met haar gezin terug is verhuisd van het schip. Er zijn ook moeders die werken, en niet iedereen is altijd

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

in de gelegenheid. Maar ik merk dat hoewel het ook best intensief kan zijn, het mooie momenten zijn waarop we in een klein groepje delen over onze zorgen en zegeningen. Dat ook! We zijn begonnen met een gebedsdagboek zodat we kunnen bijhouden hoe God onze gebeden verhoort.

Gebed is de drijvende kracht hier van ons werk aan boord. Zo zijn er deze maand meerdere *prayer walks*, waarbij we in groepjes de verschillende afdelingen in het ziekenhuis en het Hope Center bezoeken om voorbede te doen. Onze eerste patient wordt op 2 september geopereerd, Mohammed is een kekechauffeur die door een hernia niet kan werken en zo niet voor zijn gezin kan zorgen. Een gepensioneerd dokter, John Zwiacher uit Alaska voert de operatie uit. Voordat hij met zijn team begint, klinkt er door het hele schip gebed via de intercom: *'Dear Father. It is You who made the world. It is You who split the sea and guided Your people through. It is You who healed the blind man and let the lame walk. It is You who stood with Moses when he led his people in a journey of hardship but also in celebration. And now we call upon Your name to stand with us. Stand with us in this field service like You have done before. Stand with our patients when they come to our ship for hope and healing. Stand with them through the process from the Hope Center to Preop to the Wards to the Operation Theaters. Please go with them when bloods are drawn, when pictures are taken, when medicines are given, when surgeries are performed. Stand with our patients when they go back to their homes. When healing was given and when dignity is restored. Stand with our patients when they come Guide our work. In Jesus' name. Amen.'*

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

Bedankt voor jullie meelezen en meeleven. En vooral bedankt voor jullie gebed! Nu na negen maanden 'in de zending' merken we dat er meer balans komt in de dagen. Hoewel het op sommige dagen gewoonweg taai is om als gezin in een community te leven in een land waar je niet makkelijk eropuit kan. We missen de natuur dichtbij en de privacy die je hebt met een eigen huis en tuin. En vooral missen we onze familie, ons nieuwe pasgeboren neefje waar we niet om kraambezoek kunnen. En tegelijkertijd voelen we ons ook gezegend dat we hier dagelijks wonderen van dichtbij mogen meemaken! En daarbij bedoel ik niet alleen de wonderen beneden in het ziekenhuis. Ook in ons dagelijks leven ervaren we hoe God zorgt. Zo zijn er kaartjes op het juiste moment op de cabineur geplakt of hangt er een mooie jurk in de boutique van het schip (een gratis kringloopwinkeltje met spullen van mensen die weggaan). James ontvangt op school een award omdat hij een voorbeeld is geweest van servant leadership. En we krijgen van de juf van Jackie een appje dat ze dankbaar is om te zien hoe Jackie floreert en hoe goed het gaat op school. God ziet ons hier. God zorgt voor ons. En als een bemoediging willen we meegeven dat God u/jou ook ziet en zorgt!

van een hemels paradijs.

NIEUWSBRIEF LAURENS & ANNE MARIJE

Gebedspunten

- voor de medische crew dat ze hun werk goed mogen uitvoeren
- voor de kinderen die de komende tijd worden geopereerd, dat ze niet bang zijn en dat hun revalidatie goed mag verlopen
- voor het palliatieve team, dat ze hoop en op die manier genezing mogen brengen. We komen hier ook veel mensen tegen met kanker, die we helaas niet altijd kunnen helpen.
- voor nieuwe leraren voor school
- voor moed en volharding om elke dag ons werk te doen

Dankpunten

- voor de fijne maand vakantie en verlof afgelopen juli
- voor de goede aankomst in Freetown
- dat er steeds meer balans komt in ons leven hier
- dat we financieel kunnen uitdelen van wat we krijgen
- dat er nieuwe gezinnen aan boord zijn gekomen
- voor de eerste 88 operaties die zijn uitgevoerd!

Verjaardagen:

- 7 november, James